

**Česká školní inspekce
Jihomoravský inspektorát
Šumavská 519/35, 602 00 Brno**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIB-1568/26-B
Sp. zn. ČŠIB-S-337/26-B

Název	Mateřská škola Letonice, okres Vyškov, příspěvková organizace
Sídlo	Školní 162, 683 35 Letonice
E-mail	msletonice@seznam.cz
IČO	75 022 591
Identifikátor	600 125 319
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Veronika Krakovská
Zřizovatel	obec Letonice
Místo inspekční činnosti	Školní 162, Letonice
Inspekční činnost na místě	27. 5. 2026 – 29. 5. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Inspekční činnost podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání.

Zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání.

Charakteristika

Mateřská škola Letonice, okres Vyškov, příspěvková organizace (dále škola) vykonává činnost mateřské školy a školní jídelny. Škola s nejvyšším povoleným počtem 75 dětí, který byl navýšen v roce 2023 v souvislosti s rozšířením o jednu třídu, poskytovala v době inspekční činnosti vzdělávání 57 dětem ve třech věkově smíšených třídách. Z celkového počtu plnilo 22 dětí povinné předškolní vzdělávání. Škola zajišťovala vzdělávání jednomu dítěti se speciálními vzdělávacími potřebami a dvěma dětem s odlišným mateřským jazykem.

Ve škole je zajištěno stravování prostřednictvím vlastní školní jídelny, která připravuje čerstvou a pestrou stravu. Pitný režim je dětem k dispozici po celý den, přičemž vhodné nádoby umožňují jeho samostatné využívání.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitelka školy působí na vedoucím pracovním místě od roku 2023, přičemž před svým jmenováním ve škole krátce působila jako učitelka. Směrování školy a cíle vzdělávání vytyčila v koncepčním dokumentu pro období 2023-2029. Hlavní priority a dlouhodobé koncepční záměry školy směřují k vytváření příjemné a bezpečné atmosféry, zajištění kvalitních materiálních podmínek a poskytování předškolního vzdělávání založeného na respektujícím přístupu k individuálním potřebám dětí, které podporuje rozvoj jejich osobnosti, tvořivosti, samostatnosti i spolupráce, jejich naplňování však dosud není plně účinné a vykazuje nedostatky. Ty souvisejí zejména s nižší efektivitou pedagogického vedení a řízení vzdělávacího procesu.

Od poslední inspekční činnosti v roce 2017 došlo k výrazné obměně pedagogického sboru i vedení školy, což se promítlo do kontinuity pedagogické práce i do kvality řízení. Tato situace klade zvýšené nároky na systém pedagogického vedení a metodické podpory. Metodické vedení ze strany ředitelky je postupně rozvíjeno a jeho účinnost je částečně limitována jak délkou jejího působení na vedoucím pracovním místě, tak probíhající stabilizací pedagogického týmu. Pedagogický sbor mateřské školy byl v době inspekční činnosti převážně kvalifikovaný, přičemž jedna učitelka nesplňovala odbornou kvalifikaci a v současnosti si ji doplňuje studiem. U většiny pedagogických pracovníků, včetně ředitelky, se projevuje kratší délka dosavadní pedagogické praxe ve vzdělávání dětí a nižší úroveň odborných znalostí. V kombinaci s pokračující personální obměnou tyto faktory ovlivňují míru efektivity naplňování stanovených vzdělávacích cílů, přestože učitelky vyvíjejí individuální iniciativu v oblasti svého profesního rozvoje. Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z interně nastavené směrnice a plánů osobního rozvoje, které si pedagogické pracovnice sestavují s ohledem na potřeby tříd. V praxi však některé vzdělávací záměry přetrvávají opakovaně, bez systematického vyhodnocení jejich účinnosti a dopadu na kvalitu vzdělávání. Další vzdělávání je realizováno převážně individuálním výběrem (zejména formou webinářů), aniž by byl důsledně podporován jeho přenos do pedagogické praxe. V posledních dvou letech nebylo vzdělávání cíleně zaměřeno na současné pedagogické přístupy, zejména v oblasti individualizace, přestože škola má tuto oblast zakotvenou mezi svými prioritami. V praxi se tyto principy zatím nedaří zcela uplatňovat. Pedagogové se ve zvýšené míře zaměřují na témata svého dalšího vzdělávání, zejména na komunikaci s rodiči a nastavování pravidel chování dětí, avšak tato opatření se zatím nedaří účinně promítnout do zlepšení vztahů ani vzdělávacího procesu. Ředitelka neposkytuje v této oblasti dostatečně účinnou metodickou podporu ani systematicky

nesleduje uplatňování získaných poznatků, neboť sdílení probíhá spíše neformálně a neprokazatelně a hospitační činnost není na tyto oblasti cíleně zaměřena. Nedostatky byly zjištěny také v oblasti školního vzdělávacího programu, který není v plném souladu s příslušnými právními předpisy. Výše uvedené skutečnosti souvisejí s méně efektivním metodickým vedením a kontrolní činností ze strany ředitelky, kdy nastavení řídicích procesů a jejich nedůsledné uplatňování nepřispívá v plné míře ke zvyšování kvality poskytovaného vzdělávání.

V průběhu inspekční činnosti byly zaznamenány také rezervy v personálním zajištění vzdělávání, kdy jedna pracovnice vykonává více pracovních pozic (učitelka, asistentka pedagoga a vedoucí školního stravování). Tato kumulace činností spolu s méně vhodným nastavením pracovní doby může dílčím způsobem ovlivňovat kvalitu poskytování podpůrných opatření, zejména u dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami, včetně jejich účinnosti a kontinuity. Ve škole dále působí speciální pedagog – logoped na částečný pracovní úvazek, který zajišťuje logopedickou intervenci dětem s komunikačními obtížemi a současně realizuje předmět speciálně pedagogické péče pro dítě se speciálními vzdělávacími potřebami.

Předávání informací uvnitř školy probíhá zejména ústní formou. Tento způsob umožňuje operativně reagovat na aktuální situace, avšak znesnadňuje průběžné vyhodnocování účinnosti přijatých opatření. Dalším nástrojem je pedagogická rada, avšak zápisy, které jsou z jejich jednání pořizovány ne vždy obsahují dostatečně konkrétní výstupy, přijatá opatření a jejich následné vyhodnocování, což částečně omezuje jejich využití pro efektivní plánování a průběžné zkvalitňování vzdělávání. Ze zápisů z jednání pedagogické rady i z interních šetření mezi pedagogy vyplývá častý výskyt nepříznivých jevů v oblasti vztahů mezi dětmi a dodržování pravidel.

Informační systém směrem k zákonným zástupcům je nastavený a převážně funkční, zejména ve vztahu k poskytování informací o aktuálním dění ve škole a akcích školy, což bylo doloženo tištěnými zápisy. Dílčí rezervy byly zjištěny v předávání informací zejména v oblasti poskytování souhrnných závěrů a přijatých opatření vyplývajících z dotazníkového šetření, které škola realizovala v červnu 2025, dále také v oblasti transparentního informování o organizaci vzdělávání, kdy dochází k pravidelnému spojování tříd, aniž by tato skutečnost byla jednoznačně uvedena ve školním řádu nebo dalších dokumentech školy. Pozitivním krokem bylo zavedení nabídky tripartitních schůzek, jejich využívání ze strany rodičů je však zatím nižší a škola dosud v dostatečné míře nevyužila další možnosti, jak informovanost zákonných zástupců v této oblasti posílit. Z výsledků dotazníků zadávaných zákonným zástupcům Českou školní inspekcí v rámci inspekční činnosti, jejichž návratnost byla 70 %, vyplynulo převážně pozitivní hodnocení školy. Vyšší míru nespokojenosti vyjádřili rodiče v oblasti získávání zpětné vazby, způsobu řešení podnětů a připomínek, informovanosti o změnách v personálním zajištění i průběhu a výsledcích vzdělávání dětí, včetně přípravy nejstarších dětí na přechod do základního vzdělávání. Menší část respondentů ve volném vyjádření zmínila výhrady ke komunikaci vedení školy, včetně podnětů poukazujících na obavy některých dětí vůči projevům ředitelky, které se však při inspekčních hospitacích nepotvrdily. Současně byly zaznamenány i podněty týkající se vnímané míry zajištění bezpečnosti dětí. Některá z těchto zjištění však byla potvrzena i v průběhu inspekční činnosti, zejména v oblasti organizace pedagogického dohledu, kde nebylo v dostatečné míře zajištěno souběžné působení pedagogů a pracovní doba asistentky pedagoga nebyla nastavena efektivně. Dále se projevovala zvýšená hluchost ve třídách, výskyt konfliktů mezi dětmi a méně důsledné vedení dětí k dodržování třídních pravidel. V průběhu inspekčních hospitací se rovněž projevil rezervy v personálním zajištění a v oblasti přípravy dětí na přechod do základního

vzdělávání. V podnětech ze strany rodičů bylo zmíněno, že byla ve třídách zavedena nová pravidla (např. nutnost žádat o dovolu při použití hraček, pití či odchodu na toaletu), přičemž některé z těchto jevů byly potvrzeny.

Přínosem pro kvalitu vzdělávání je skutečnost, že se ve spolupráci se zřizovatelem školy daří postupně zkvalitňovat materiální podmínky pro vzdělávání dětí. Průběžně jsou pořizovány nové hračky a didaktické pomůcky, včetně pomůcek pro rozvoj digitální gramotnosti dětí. Nově zřízená třída byla vybavena nejen z prostředků zřizovatele, ale částečně také za aktivní podpory a pomoci rodičů. Třídy jsou prostorné a jejich uspořádání vytváří podnětné prostředí pro vzdělávání. Částečně jsou zde vytvořeny tematicky zaměřené herní koutky a díky vhodně zvolenému nábytku a otevřeným úložným prostorům mají děti hračky a pomůcky volně dostupné. Součástí prostor je také čtenářský koutek vybavený knihami, v jedné ze tříd je zřízen i relaxační koutek podporující odpočinek dětí. Interiér školy působí esteticky a přispívá k celkově příznivému vzdělávacímu prostředí. Méně vhodným prvkem z hlediska organizace činností dětí jsou kulaté stoly, které ne vždy umožňují efektivní práci více dětí současně, přesto byly jejich výšky přizpůsobeny antropometrickým potřebám dětí.

Bezpečnost dětí je zajištěna nastaveným režimem vstupu do budovy školy. Vchod je zabezpečen elektronickým systémem, který umožňuje vstup na základě komunikace s pedagogickým pracovníkem a ověření totožnosti přichozí osoby. Vchody zároveň plní funkci unikových východů, a proto nemohou být uzamykány. Organizačně je vstup zajištěn tlačítkem umístěným mimo dosah dětí, které po stisknutí odblokuje dveře. Stálé personální zajištění dohledu nad vstupy není vzhledem k nastavenému technickému a organizačnímu režimu realizováno.

Na budovu školy bezprostředně navazuje školní zahrada se vzrostlou zelení a množstvím herních prvků, která poskytuje dětem dostatečné možnosti pro pohybové aktivity. Přírodní prostředí v okolí obce, včetně rybníků, lesa a přírodně chráněného území Větrníky, je školou vhodně využíváno k rozvoji environmentálního vzdělávání, zejména k pozorování přírody. K obohacení vzdělávací nabídky přispívají také pořádané aktivity ve spolupráci s místními organizacemi, které mají nejen podobu besed a přednášek, ale i praktických ukázek a setkání, například s policií, hasiči či zástupci místních sdružení. Škola se zároveň aktivně zapojuje do dění v obci prostřednictvím účasti na místních akcích a sama iniciuje další aktivity určené pro veřejnost.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Třídní plánování vzdělávání formálně vycházelo ze školního vzdělávacího programu, ze kterého byly přebírány stanovené cíle a očekávané kompetence. Školní vzdělávací program však nebyl v plném souladu s příslušnými právními předpisy a jeho obsah se do plánování i následné realizace vzdělávání promítal pouze částečně. Třídní plánování dále zahrnovalo popis činností vztahujících se k předem stanoveným motivačním tématům, v omezené míře zohledňovalo individuální potřeby dětí, jejich možnosti, schopnosti, zkušenosti a zájmy. Chyběla diferenciací vzdělávacích cílů i pedagogických přístupů vycházející ze zjištění pedagogické diagnostiky, stejně jako návazná systematická evaluace, která by vedla k přijímání konkrétních opatření pro další rozvoj. Tato skutečnost se následně promítala do kvality realizovaného vzdělávání.

Vzdělávací nabídka byla sice dostatečně pestrá, avšak výrazně orientovaná především na rozvoj kognitivních schopností dětí, což se nepříznivě promítalo do omezeného uplatňování integrovaného pojetí vzdělávání a podpory celostního rozvoje osobnosti dětí a jejich kompetencí. Průběh vzdělávání nepříznivě ovlivňovalo hlučné klima ve třídách.

Během inspekčních hospitací bylo opakovaně zaznamenáno, že mezi dětmi vznikaly konflikty, které řešily křikem, pláčem nebo odmítáním, v některých případech i agresivními projevy. Děti prosazovaly vlastní potřeby bez potřebné míry seberegulace, což vedlo k častému přerušování vzdělávacích činností. Učitelky ne vždy dokázaly pružně reagovat na aktuální situace, děti se často uchýlovaly ke spontánní hře, kterou se nedařilo efektivně pedagogicky využít. Ve třídách docházelo k drobným konfliktním situacím a zvýšená hlučnost spolu s nižším zaujetím dětí snižovala efektivitu vzdělávání. Také časté zvyšování hlasu ze strany učitelek a překřikování dětí nepodporovaly příznivou atmosféru a podnětné prostředí pro jejich vzdělávání. Pouze formálně nastavená pravidla chování, která měla v některých třídách i tištěnou vizuální oporu, nebyla u dětí dostatečně zafixovaná a učitelky je neuplatňovaly důsledně. Děti je proto nevyužívaly jako funkční nástroj regulace chování. V průběhu hospitací bylo zároveň patrné, že děti se na učitelky obracely s běžnými požadavky a v případě potřeby vyhledávaly jejich pomoc, přičemž v tomto ohledu nebyly zaznamenány výraznější rozdíly v jejich vztahování se k jednotlivým učitelkám. Současně bylo zřetelné, že děti jsou vedeny k respektování pravidel při využívání potřeb, hraček a pomůcek, přičemž o jejich použití musí žádat či si je nechávat schvalovat učitelkami. Tuto skutečnost potvrdila i ředitelka školy v zápisu z jednání, pořízeném při inspekční činnosti ve škole. Tento jev nepodporuje rozvoj samostatnosti a odpovědnosti dětí a není žádoucí. Sociální klima tak mělo proměnlivou úroveň. Přestože byl patrný převážně empatický a nemanipulativní přístup učitelek, nebyla systematicky podporována spolupráce mezi dětmi ani jejich socioemoční rozvoj. Cílené zařazování činností zaměřených na rozvoj sebepojetí, sebevědomí a sociálních dovedností bylo omezené, komunikační příležitosti nebyly vždy dostatečně vytvářeny a prvky prožitého učení se vyskytovaly pouze ojediněle. V průběhu vzdělávání převažovaly jednodušší organizační formy, zejména samostatná práce dětí, zatímco kooperativní, skupinové či párové činnosti byly využívány méně často. Spektrum využívaných metod nebylo dostatečně pestré a jejich střídání bylo pouze částečně účelné. Motivace dětí k učení dosahovala spíše nižší až průměrné úrovně, vzdělávací nabídka zaujala pouze část dětí, a ne vždy vedla k jejich aktivní účasti a projevu radosti z ní. Vzdělávání bylo jen omezeně individualizované a propojení spontánních a řízených činností nebylo vždy funkční.

Organizace dne vycházela převážně z tradičního členění na ranní hry a navazující řízené činnosti. Zavedení průběžných svačinek bylo v době inspekční činnosti realizované pouze krátkou dobu, a proto neměly děti s ním související návyky zautomatizované. Při řízených činnostech byly častěji uplatňovány metody založené na předávání informací a procvičování dovedností než postupy podporující experimentování, objevování, samostatné rozhodování a řešení problémů. Učení prožitkem, práce s vnitřní motivací, individuálními zájmy a aktivní účastí dětí se v průběhu hospitací objevovaly spíše v omezené míře, přestože škola tyto přístupy podporuje i prostřednictvím dalších aktivit zařazovaných mimo běžný denní program. Organizace a režim v mateřské škole vykazovaly dílčí nedostatky. Výdej oběda probíhal současně pro děti ze dvou tříd (Kočky a Sluníčka), což vedlo ke vzniku front a narušovalo plynulost stravování. Škola však zajišťovala odpovídající pitný režim, dostatečnou dobu pobytu dětí venku a respektovala jejich individuální potřeby spánku a odpočinku. Při inspekčních hospitacích byly zjištěny nedostatky v oblasti zajištění bezpečnosti, zejména v nižší citlivosti pedagogů na rizikové situace při pobytu venku a při pohybu dětí na pozemní komunikaci.

V době konání inspekčního hodnocení byla z důvodu absence asistentky pedagoga zajištěna částečná podpora dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami podporou souběžně působící učitelky. Podpora však byla ze strany učitelek spíše intuitivní, bez hlubšího plánování, nepříznivě narušována hlukem ve třídě. Obdobně ani činnost speciální pedagožky –

logopedky nevykazovala dostatečnou míru systematickosti a doložitelnosti, když ve dnech inspekční činnosti nevykonávala přímou práci s dětmi a ředitelka školy nedokázala doložit konkrétní záznamy o realizované logopedické intervenci. Z předložené dokumentace nebylo zřejmé, se kterými dětmi je podpora realizována, v jaké četnosti probíhá, ani jak je systematicky plánována a vyhodnocována práce s jednotlivými dětmi v průběhu školního roku. Předložené podklady tak byly v omezeném rozsahu a neumožňovaly dostatečně ověřit průběh ani výsledky poskytované podpory.

Přestože učitelky děti oceňovaly a ptaly se jich, jak se jim činnosti líbí, efektivitu vzdělávání omezuje absence konkrétní zpětné vazby dětem o jejich projevech a výkonech, i to, že nejsou vedeny k sebehodnocení a vzájemnému hodnocení. Naproti tomu učitelky u dětí dbají na osvojování a upevňování správných hygienických a zdvořilostních návyků, podporují jejich samostatnost v sebeobsluze.

Pozitivně lze hodnotit aktivity školy, která věnuje systematickou pozornost obohacování vzdělávací nabídky a v průběhu školního roku realizuje pestrou škálu činností. Nabídka zahrnuje kulturní, tvořivé, vzdělávací i pohybové činnosti, výuku plavání pro nejstarší děti včetně pravidelných představení, tematických dnů a praktických aktivit. Vzdělávání je zároveň vhodně propojováno s reálným životem prostřednictvím besed, setkání a spolupráce s externími partnery a místní komunitou, což přispívá k získávání zkušeností dětí přímým prožitkem.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Naplnění školního vzdělávacího programu nebylo v praxi dostatečně zajištěno. Deklarované vzdělávací strategie a přístupy se do reálného průběhu vzdělávání promítaly pouze omezeně, což se odráželo v úrovni dosahovaných výsledků dětí. Nedostatečné propojení mezi plánováním, realizací a evaluací vzdělávání snižovalo celkovou účinnost vzdělávacího procesu. Koncepční cíle v oblasti výchovně vzdělávací zaměřené na rozvoj komunikačních schopností, sociálních dovedností, správných hygienických návyků, zdravého životního stylu a pohybových aktivit se daří naplňovat jen částečně.

Výsledky vzdělávání dětí byly na rozdílné úrovni. Děti dosahovaly zejména dílčích znalostí a dovedností v kognitivní oblasti, jejich uplatňování však nebylo vždy dostatečně provázáno s rozvojem sociálních a personálních kompetencí. U některých dětí nebyla v potřebné míře rozvinuta schopnost seberegulace a dodržování pravidel. Děti měly obtíže zejména v oblasti vzájemné komunikace, spolupráce a řešení náročnějších situací, často prosazovaly vlastní potřeby bez ohledu na ostatní. Dodržování třídních pravidel nebylo dostatečně upevněné a děti je v praxi uplatňovaly jen omezeně. Na druhou stranu část dětí prokazovala schopnost soustředit se na plnění zadávaných úkolů a dokončit je. Děti měly v odpovídající míře vytvořeny základní pracovní návyky, zejména v oblasti sebeobsluhy, úklidu hraček a organizace činností. V těchto oblastech byly samostatné a přiměřené věku zvládaly běžné denní situace.

Pedagogická diagnostika je ve škole formálně vedena, její využití pro plánování a individualizaci vzdělávání však neslouží. Zjištění o vzdělávacích potřebách a pokrocích jednotlivých dětí nebyla systematicky promítána do diferenciací vzdělávací nabídky ani do cílené podpory dětí. To se odráželo i ve způsobu poskytování podpory dětem se speciálními vzdělávacími potřebami a dětem s nadáním, která nebyla dostatečně systematická ani plánovaná a promyšlená. Dětem, které měly doporučení školského poradenského zařízení bez přiznaného podpůrného opatření vyššího stupně, nebyla v potřebné míře poskytována cílená pedagogická podpora. Obdobně nebyl zaznamenán systematický přístup

ani k rozvoji dítěte vykazujícího nadání. Poskytovaná podpora tak měla často spíše intuitivní charakter a nebyla dostatečně opřena o plánování vycházející z diagnostických zjištění.

Škola úzce spolupracuje se základní školou, ředitelka se účastní zápisu dětí do 1. ročníku a děti se pravidelně setkávají se žáky základní školy při společných aktivitách, jako jsou kulturní akce, divadelní představení či programy realizované ve spolupráci s externími partnery a v rámci dění v obci. Předávání informací o dětech probíhá převážně ústní formou. Na přípravě dětí na vstup do základní školy se podílí také základní škola prostřednictvím edukativně stimulačních skupin, v jejichž rámci dochází ke vzájemné komunikaci pedagogů i k zapojení zákonných zástupců. Příprava dětí ke vstupu do povinného základního vzdělávání realizovaná přímo v mateřské škole však nebyla systematicky plánována ani dostatečně individualizována, a proto byla méně účinná. Vzdělávací nabídka byla v této oblasti převážně společná pro všechny děti a v omezené míře zohledňovala jejich specifické potřeby. Individuální podpora byla poskytována spíše intuitivně a nahodile.

Evaluační činnost školy je realizována a na úrovni integrovaných bloků má zpravidla dobrou úroveň, učitelky hodnotí naplňování stanovených cílů a formulují dílčí doporučení pro další práci. Zjištění z této evaluace však nejsou systematicky využívána pro plánování navazujících činností ani pro cílené přijímání konkrétních opatření. Opakovaně se tak v průběhu školního roku objevují stejné oblasti (např. práce s pravidly, spolupráce a tolerance mezi dětmi), aniž by byla patrná účinná strategie jejich zlepšení. Škola rovněž realizuje pravidelnou autoevaluaci zaměstnanců a do hodnocení činnosti příležitostně zapojuje i zákonné zástupce. Ředitelka zpracovala výstupy z dotazníkového šetření, které představovaly podnětný podklad pro další směřování školy a vedly k postupnému přijímání dílčích opatření. Přijaté závěry jsou však uplatňovány postupně, a ne ve všech oblastech se zatím daří dosahovat očekávaných výsledků, což souvisí i s dlouhodobějším charakterem některých změn. Současně není autoevaluace vyhodnocována systematicky u všech nástrojů a zákonní zástupci nebyli s výsledky šetření a navazujícími opatřeními školy seznámeni. Evaluační systém tak není dostatečně provázán a neposkytuje účinnou zpětnou vazbu pro systematické zvyšování kvality vzdělávání.

Zákonní zástupci jsou o dění ve škole informováni prostřednictvím nástěnek, elektronického informačního systému využívaného školou, dále prostřednictvím webových stránek, příspěvků v místním Letonickém zpravodaji a na třídních schůzkách organizovaných na začátku školního roku pro všechny rodiče. Na konci školního roku se uskutečňuje také setkání s rodiči nově přijatých dětí. Nově byly zavedeny tripartitní schůzky (rodič–dítě–učitel), při nichž je využíváno sběrné portfolio dítěte. To však zatím slouží spíše jako přehled a připomenutí realizovaných činností než jako nástroj pro systematické hodnocení vzdělávacích pokroků. Pozitivně lze hodnotit také zapojení zákonných zástupců do života školy, a to zejména prostřednictvím společných tvořivých aktivit, besed či slavnostních setkání. Významným přínosem jsou i komunitně zaměřené akce pro veřejnost, jako jsou zahradní slavnosti, vítání občánků či slavnostní rozloučení s předškoláky, čímž přispívá k pestrosti a podporuje aktivní zapojení dětí.

Závěry

Vývoj školy

- Od minulé inspekční činnosti v roce 2017 došlo ke změně na vedoucím pracovním místě ředitelky školy i značné obměně pedagogického sboru.

- V roce 2023 došlo ke zvýšení nejvyššího povoleného počtu dětí zřízením a vybavením další třídy.
- Škola zavedla elektronický informační systém, který přispěl k větší transparentnosti a zvýšil úroveň sdílení informací mezi pedagogy a rodiči.
- Vzdělávací nabídka byla rozšířena o pravidelně zařazované plavání pro nejstarší děti, další školní akce a rozvíjení spolupráce se zřizovatelem i místními organizacemi, včetně zapojení školy do akcí v obci.
- Materiální podmínky byly zkvalitněny doplněním vybavení ve třídách (nábytek, hračky, didaktické pomůcky) i ve školní kuchyni (nádobí a provozní vybavení).
- V rámci podpory digitalizace došlo k modernizaci vybavení tříd (mikroskop, světelné panely, notebooky pro učitelky, tiskárny).
- Přetrvává nedostatečná práce s pedagogickou diagnostikou a omezené využívání poznatků z evaluační činnosti pro plánování a zkvalitňování vzdělávání, čímž se kvalita poskytovaného předškolního vzdělávání od minulé inspekční činnosti neposunula.

Silné stránky

- Škola cíleně a systematicky obohacuje vzdělávací nabídku širokou škálou aktivit a aktivně se zapojuje do života obce, čímž podporuje prožitkové učení dětí a přispívá k rozvoji pocitu sounáležitosti s regionem, kde žijí. (1.5)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Informační systém školy není v praxi dostatečně využíván pro vyhodnocování zjištění a přijímání navazujících opatření, neposkytuje zákonným zástupcům dostatečně systematickou a konkrétní zpětnou vazbu. (1.3)
- Ředitelka nedostatečně zajišťuje systematické řízení pedagogických procesů, zejména v oblasti plánování, vyhodnocování a přijímání opatření ke zlepšování vzdělávacího procesu, což negativně ovlivňuje kvalitu předškolního vzdělávání. (2.1)
- Méně příznivé sociální klima ve třídách, projevující se zvýšenou hlučností a častými konflikty mezi dětmi, snižuje efektivitu vzdělávání. (2.2)
- Omezené poskytování zpětné vazby dětem, malá podpora sebereflexe spolu s nízkým zapojením dětí do vyjadřování názorů a rozhodování snižují efektivitu vzdělávacího procesu. (3.4)
- Další vzdělávání pedagogických pracovníků není cíleně plánováno ani systematicky vyhodnocováno z hlediska dopadu na praxi, což omezuje sdílení a uplatňování získaných poznatků a snižuje účinnost profesního rozvoje. (3.5)
- Méně časté využívání efektivních forem a metod práce, zejména diferenciací, individualizace a aktivizujících přístupů, omezuje plnohodnotný rozvoj dětí a naplňování cílů stanovených ve školním vzdělávacím programu. (4.2)
- Nedostatečné využívání pedagogické diagnostiky a jejího vyhodnocování neumožňuje cílené plánování individualizované a diferencované vzdělávací nabídky podle vzdělávacích potřeb dětí. (4.3)
- Nastavení pracovní doby asistentky pedagoga neumožňuje plnohodnotné poskytování individualizované podpory dítěti se speciálními vzdělávacími potřebami. (6.2)

- Méně důsledná práce s třídními pravidly a nižší míra podpory partnerské komunikace ze strany učitelek se nepříznivě promítají do rozvoje spolupráce a vzájemného respektu mezi dětmi. (6.3)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Posílit systematickosti a koncepčnosti pedagogického vedení školy prostřednictvím pravidelného a plánovaného sledování a vyhodnocování všech oblastí vzdělávacího procesu, důsledného využívání zjištění z autoevaluace a přijímání i následného ověřování účinnosti konkrétních opatření ke zkvalitnění vzdělávání.
- Věnovat systematickou pozornost řízení a cílenému zlepšování sociálního klimatu ve třídách, zejména důsledným metodickým vedením pedagogických pracovníků, průběžným sledováním jejich práce a přijímáním opatření k předcházení konfliktních situací a podpoře podnětného prostředí pro vzdělávání dětí.
- Zkvalitnit evaluační a informační systém školy, zaměřit se na předávání adekvátní zpětné vazby zákonným zástupcům o činnosti školy, přijatých opatřeních a výsledcích vzdělávání dětí (např. formou vyšší četnosti termínů k individuálním pohovorům s rodiči, z nich tvořit zápisy), a tím posílit transparentnost řízení a plánování.
- Podpořit systematický profesní rozvoj pedagogických pracovníků plánováním dalšího vzdělávání v návaznosti na potřeby školy a zavést kontrolní mechanismy ověřující přenos získaných poznatků do pedagogické praxe.
- Upravit organizaci pracovní doby asistentky pedagoga tak, aby umožňovala efektivní a kontinuální podporu dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami v průběhu vzdělávání.
- Zkvalitnit vzdělávací proces zavedením a důsledným uplatňováním efektivních forem a metod práce, zejména diferenciací a individualizací, kooperativního a činnostního učení.
- Zajistit systematické a důsledné uplatňování pravidel chování ve všech třídách za aktivní účasti učitelek i dětí tak, aby byla pro děti srozumitelná, vnitřně přijatá a funkčně využívaná při regulaci jejich chování, a současně cíleně podporovat rozvoj partnerské komunikace, která přispěje k jejich přirozenému začlenění do každodenních situací a jejich průběžnému upevňování.
- Zvýšit kvalitu poskytované zpětné vazby dětem prostřednictvím častějšího využívání prvků formativního hodnocení, systematicky vést děti k sebereflexi a podpořit jejich schopnost komunikovat o vlastním učení.
- Zefektivnit využívání pedagogické diagnostiky jejím pravidelným vyhodnocováním a využíváním výstupů pro cílené plánování individualizované a diferencované vzdělávací nabídky podle potřeb jednotlivých dětí.
- Zapojit všechny účastníky vzdělávání do tvorby dětských portfolií a průběžně je využívat k rozvoji sebereflexe, motivace a aktivního zapojení dětí do vlastního učení.
- Omezit nadměrnou závislost dětí na souhlasu učitelek při běžném využívání hraček a pomůcek a cíleně podporovat rozvoj samostatnosti, odpovědnosti a rozhodovacích dovedností dětí.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá ředitelce školy ve lhůtě do 14 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Základní dokumenty školy (zřizovací listina, výpis z rejstříku škol a školských zařízení, jmenování do funkce ředitele), stav k termínu inspekční činnosti
2. Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání „Cestička do světa“ s platností od 1. 9. 2018, aktualizace k 1. 9. 2025
3. Dokumentace týkající se koncepce, chodu, řízení a autoevaluace školy, elektronický informační systém školy, informace z webových stránek školy www.msletonice.cz
4. Dokumentace školy podle § 28 odst. 1 školského zákona (k termínu inspekční činnosti)
5. Personální dokumentace (odborná kvalifikace pedagogů, osvědčení z DVPP)
6. Dokumentace školy k posouzení ekonomických podmínek, zajištění školního stravování a bezpečnosti dětí v době jejich pobytu ve škole
7. Dokumentace dětí se speciálními vzdělávacími potřebami
8. Rozpis přímé pedagogické činnosti, školní rok 2025/2026
9. Inspekční zpráva Čj. ČŠIB-1465/17-B ze dne 5. 1. 2018
10. Zápis z jednání s ředitelkou školy pořízený dne 29. 5. 2026

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí (u škol a školských zařízení je doručeno již dnem dodání do datové schránky, což je považováno za den převzetí dokumentu). Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitelky inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Regina Smíšková, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Mgr. Zuzana Podloučková, školní inspektorka

Bc. Olga Karmazínová, kontrolní pracovnice

15. 6. 2026